

Marek Przybyszowski¹, Kinga Paciorek², Weronika Zastrzeżyńska¹, Agnieszka Gawlewicz-Mrocza¹, Anna Trojan-Królikowska¹, Anna Orłowska², Jerzy Soja¹, Wiesław Pawlik², Krzysztof Śladek¹

¹II Katedra Chorób Wewnętrznych, Wydział Lekarski, Klinika Pulmonologii, Uniwersytet Jagielloński, *Collegium Medicum*

²Zakład Radiologii, Klinika Alergii i Immunologii, Szpital Uniwersytecki w Krakowie

Wpływ leczenia omalizumabem na remodeling dróg oddechowych oceniony za pomocą tomografii komputerowej wysokiej rozdzielczości (TKWR) u chorych na ciężką astmę alergiczną

Praca nie była finansowana

Tłumaczenie, należy cytować wersję oryginalną: Przybyszowski M, Paciorek K, Zastrzeżyńska W et al. Influence of omalizumab therapy on airway remodeling assessed with high-resolution computed tomography (HRCT) in severe allergic asthma patients. *Adv Respir Med.* 2018; 86: 282–290, doi: 10.5603/ARM.a2018.0046

Streszczenie

Wstęp: Remodeling dróg oddechowych jest istotną składową utrwalonej obturacji w ciężkiej astmie. Tomografia komputerowa wysokiej rozdzielczości (TKWR) to skuteczna metoda wykrywania zmian w strukturze dróg oddechowych. Celem pracy jest wykorzystanie TKWR do oceny zmian w remodelingu dróg oddechowych u pacjentów z ciężką astmą alergiczną leczonych biologicznie omalizumabem.

Materiał i metody: U 12 pacjentów z ciężką astmą alergiczną, wykonano TKWR klatki piersiowej przed i po leczeniu omalizumabem. W wybranych oskrzelach obliczono następujące parametry: pole powierzchni ściany oskrzela (BA, *bronchial wall area*), również skorygowane o powierzchnię ciała (BSA, *body surface area*); procent powierzchni ściany oskrzela (WA%, *wall area*); i stosunek powierzchni światła do całkowitej powierzchni oskrzela (Ai / Ao). Odpowiedź kliniczną na leczenie oceniano za pomocą kwestionariusza kontroli astmy (ACQ, *asthma control questionnaire*), kwestionariusza jakości życia w astmie (AQLQ, *asthma quality of life questionnaire*) i liczby zaostrzeń w ciągu roku. Ocena obejmowała również spirometrię i eozynofilię krwi obwodowej.

Wyniki: Leczenie spowodowało istotną poprawę ACQ ($p = 0,035$) i AQLQ ($p = 0,001$). Zaobserwowano istotną redukcję zaostrzeń w ciągu roku ($p = 0,002$) i zmniejszenie dziennej dawki steroidu sytemowego ($p = 0,032$). Natężona objętość wydechowa pierwszosekundowa (FEV₁, *forced expiratory volume in 1 second*) i eozynofilia krwi obwodowej nie uległy zmianie ($p = 0,846$ i $p = 0,221$). Wymiary dróg oddechowych (Ai/Ao) poszczególnych oskrzeli były zgodne ze średnią parametrów obliczonych dla wszystkich zmierzonych oskrzeli. Chociaż zaobserwowano znaczny spadek WA ($p = 0,002$) i WA/BSA ($p = 0,002$), WA% i Ai/Ao nie uległy poprawie ($p = 0,39$ i $p = 0,49$). Nie stwierdzono korelacji między zmianami w drogach oddechowych a zmianami w spirometrii lub parametrach klinicznych.

Wniosek: Pomimo skuteczności klinicznej omalizumabu, jego wpływ na remodeling dróg oddechowych może być ograniczony.

Słowa kluczowe: astma, remodeling dróg oddechowych, TKWR, omalizumab, leczenie biologiczne